

PAS CU PAS

PAS CU PAS

Revistă caleidoscop

Nr. 1/decembrie 2022

Școala Gimnazială „Elena Văcărescu”

PAS CU PAS

PAS CU PAS

CUPRINS

Introducere - pagina 6

Scriitori - pagina 8

Albert Camus

pagina 10

Olimpiade și concursuri - pagina 14

Marele succes
The challenge

pagina 16
pagina 19

Proiecte - pagina 22

British Camp
Țara fiordurilor

pagina 24
pagina 26

Animale - pagina 32

Narvanul
Capibara
În lumea fluturilor

pagina 33
pagina 34
pagina 36

Glicina
Magnolia

Plante - pagina 38

pagina 40
pagina 41

Malmo
Pe pământul lui Voltaire
Coasta Amalfitană

Prin lume - pagina 46

pagina 48
pagina 50
pagina 56

Rețete arăbești
Baclava

Rețete culinare - pagina 60

pagina 62
pagina 64

Divertisment și cultură - pagina 68

BTS
Scarlett Johansson
SNAP!
Ariana Grande

pagina 70
pagina 78
pagina 82
pagina 83

Colțul glumelor - pagina 84

Știați că...? - pagina 85

Creații literare proprii - pagina 86

Școala
Ce-i copilăria, oare?
Dulce copilărie
Discuția din bucătărie
Fraternitate
Joaca în zăpadă

pagina 89
pagina 90
pagina 93
pagina 94
pagina 97
pagina 98

Colectiv de redacție - pagina 100

Revista

Introducere

E început de decembrie și lumea se agață de fiecare rază plăpândă de soare, pentru a-și încălzi sufletele și a aduce un strop de lumină, de emoție pozitivă în viața atât de prețioasă !

Frigul a pus și el stăpânire pe întreaga natură, dar omul speră în reînnoire, într-un nou început, mai vesel, mai încrezător și plin de optimism, care să-i împlinească visurile și să-l conducă spre autodepășire, spre ideal.

Anul școlar 2022 - 2023 a debutat cu ceva inedit pentru revista Școlii Gimnaziale „Elena Văcărescu”: un nou format, o creație realizată într-un program nou, INDESIGN, altceva decât ce a fost până acum, o schimbare, care a presupus mai mult efort din partea colectivului de redacție, însă, mult mai atractivă față de cea anterioară.

Motivația a fost cea care ne-a determinat să dăm viață revistei „Pas cu Pas”, paginilor concepute cu minuțiozitate de elevi pasionați de literatură, de creație, de design, de călătorii, de plante și animale, de arta culinară, de concursuri, de sport sau de muzică.

Astfel, paginile publicației „Pas cu Pas” vă vor introduce în lumea ficțională, iar în timpul acestui „voiaj”, veți putea lectura creațiile beletristice ale unor „tinere condeie” și veți afla multe alte lucruri fascinante!

Sperăm ca revista noastră să vă devină un prieten de nădejde, care să vă bucure sufletul în clipele liniștite, dar reci, de iarnă!...

**Profesor coordonator,
Dumitrache Lăcrămioara**

Scriitori

Albert Camus

Albert Camus a fost un filozof, romancier și dramaturg francez care a trăit între anii 1913 și 1960. A fost unul dintre cei mai importanți gânditori ai secolului al XX-lea și a adus contribuții semnificative în domeniile filosofiei și ale literaturii. În acest articol, vom prezenta viața lui Camus, opiniile sale filozofice și cele mai renumite lucrări ale sale.

Camus s-a născut în Algeria în anul 1913 și a crescut în sărăcie, într-un mediu precar. A fost un student excelent și a continuat să studieze filosofia la Universitatea din Alger. În anii 1930, Camus s-a implicat în mișcarea de rezistență franceză împotriva ocupației germane a Franței în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. După război, a continuat să scrie și să publice lucrări care au explorat sensul vieții și condiția umană.

Camus a fost un puternic susținător al existențialismului, o mișcare filozofică care pune accent pe libertatea și alegerea individuală. Acesta credea că viața nu are un sens inerent și că indivizii trebuie să-și creeze propriul sens prin acțiunile și deciziile lor. Camus a fost, de asemenea, un susținător al absurdului, al ideii că dorința umană de a căuta un scop este în cele din urmă inutilă și că viața este lipsită de sens.

Cele mai faimoase lucrări ale lui Camus includ „Străinul”, un roman despre un bărbat detașat emoțional, care este judecat pentru crimă, și „Mitul lui Sisif”, un eseu filozofic care explorea-

ză sensul vieții și condiția umană. În „Străinul”, Camus folosește personajul lui Meursault pentru a examina tema existențialismului și ideea că viața nu are un sens inerent. În „Mitul lui Sisif”, Camus reflectă asupra absurdității existenței umane și susține că singura modalitate de a trăi o viață împlinită este să îmbrățișezi lipsa de sens a vieții și să găsești bucuria în momentul prezent.

Pe lângă scrierile sale filozofice, Camus a fost și dramaturg și a scris mai multe piese, printre care „Caligula”, „Asasinii drept” și „Neînțelegerea”. Aceste lucrări au explorat teme ale libertății individuale, opresiunii politice și condiției umane.

Camus a primit Premiul Nobel pentru Literatură în 1957 pentru contribuțiile sale în domeniile filosofiei și literaturii. El continuă să fie citit și studiat pe scară largă și astăzi și este considerat unul dintre cei mai mari gânditori ai secolului al XX-lea.

În concluzie, Albert Camus a fost un scriitor și filosof talentat, care a adus contribuții semnificative în domeniile filosofiei și ale literaturii. Prin lucrările sale, el a explorat sensul vieții și condiția umană, iar ideile sale continuă să fie relevante și influente și astăzi. Fie că ești student la filosofie sau doar cineva care este interesat să exploreze condiția umană, lucrările lui Camus merită cu siguranță citite și trebuie reflectat asupra acestora.

Afetelor Ștefan, clasa a VIII-a A

Olimpiade

și concursuri

Marele succes

Anul școlar trecut, pe când eram în clasa a VI - a, am obținut un rezultat foarte important pentru mine, dar și pentru școala mea: premiul întâi la faza națională a Olimpiadei de Geografie.

Totul a început când directorul ne-a recomandat mie și părinților mei să merg la o olimpiadă, deoarece, în trecut, am avut rezultate bune la școală. Dintre olimpiadele de atunci, cea pe care am ales-o a fost Olimpiada de Geografie, cunoscută și sub denumirea de Concursul Național de Geografie „Terra”. Am ales această olimpiadă și pentru faptul că eu, încă de la vârsta de șase ani, am început să învăț despre țările lumii, steagurile, capitalele lor și alte noțiuni despre geografia țărilor. Profesoara mea de geografie, doamna Viorica Vișan, ne-a spus despre această olimpiadă la oră. Eu și cu alți patru colegi de la mine din clasă, pe atunci a VI-a C, ne-am hotărât să participăm.

Prima etapă a fost cea la nivelul școlii, care mi s-a părut destul de simplă, unde eu am obținut 100 de puncte, fiind totodată și singurul care m-am calificat la următoarea etapă a olimpiadei: cea județeană.

Pentru a obține rezultate cât mai bune, am făcut pregătiri online cu doamna profesoară de geografie. Trebuie să specific și faptul că treceam printr-o perioadă destul de grea, pentru că încă era Pandemia de Coronavirus și situația se schimba destul de des: o săptămână veneam fizic, iar cealaltă putea să fie făcută în online.

Faza județeană urma să se desfășoare la Liceul Teoretic „Jean Monnet” din București, în data de 9 aprilie, sâmbătă, la ora 10:00. Cu toate greutatețile întâmpinate, am luat la această faza 96 de puncte, ceea ce a însemnat că am luat locul doi și aveam să mă calific la etapa națională, totodată eu rămânând singurul copil de clasa a șasea de la mine din școală care va participa în acel an la etapa pe țară. Consider că etapa județeană fost mai grea chiar și decât cea națională.

Ultima etapă a concursului avea să fie cea mai importantă dintre toate și urma să o susțin peste o lună, în data de 14 mai, tot într-o sâmbătă. Era planificată tot la ora 10:00. Pentru faptul că am ajuns la această etapă a concursului, doamna profesoară de geografie mi-a oferit mai multe materiale didactice cu ajutorul cărora să mă pregătesc mai mult.

A venit și ziua concursului.

M-am trezit foarte devreme și am început să recapitulez rapid, încă o dată, informațiile necesare. M-am pregătit pentru lucrare și m-am rugat pentru inspirație. Părinții m-au dus cu mașina spre locul unde urma să fie desfășurată etapa națională: Colegiul Național de Informatică „Tudor Vianu”.

Am ajuns acolo pe la ora 9:30. Spre deosebire de etapele pe școală și pe județ, unde subiectele se rezolvau pe foi de hârtie, la etapa pe țară aveam să rezolvăm la calculator. Așadar,

Liceul Teoretic „Jean Monnet” - locul în care am dat faza județeană

primul lucru pe care l-am făcut, după ce am intrat în sala de concurs, a fost să mă conectez la serverul creat pentru a participa la olimpiadă, cu ajutorul parolei pe care am primit-o, în urmă cu mai mult timp. A trebuit să așteptăm aproximativ douăzeci de minute până a ne putea conecta, pentru că site-ul era suprasolicitat, cauza fiind numărul mare de copii conectați într-un timp scurt.

Am început să rezolv cu mare atenție subiectele, dar făcându-le mai întâi pe o ciornă, așa cum mi-a sugerat profesoara mea. Tot testul era unul de tip grilă, în comparație cu cele date în anii anteriori, care aveau și exerciții ce necesitau răspunsuri libere. Toate erau cu întrebări despre Europa. La primul subiect, am avut de ales varian-

ta corectă pentru mai multe afirmații. La subiectul al doilea, am avut de asociat țara cu numărul prin care ea este marcată pe o hartă, iar apoi cu câte o imagine cu ceva reprezentativ ei. La al treilea subiect, am avut o hartă cu un traseu și mai multe întrebări. La subiectul al patrulea, au fost întrebări la care trebuie să selectăm valoarea de adevăr, referitoare la relief și hidrografie, iar la ultimul subiect, numărul cinci,

a trebuit să asociez o țară cu câte o imagine și câteva informații despre ea.

În final, am terminat cu o jumătate de oră mai devreme și când am trimis lucrarea mi-a arătat că am luat 100 de puncte. Le-am zis părinților și profesoarei mele punctajul și toți au fost foarte bucuroși pentru mine.

Școala Gimnazială „Elena Văcărescu” - școala unde învăț eu și am dat prima etapă

Colegiul Național de Informatică „Tudor Vianu” - Liceul în care am rezolvat etapa națională și am luat premiul întâi

Stuparu Andrei, clasa a VII-a C

The challenge

Încă de cand eram un mic copil, m-au fascinat limbile străine. "Învață o limbă nouă și vei primi un suflet nou" spunea un proverb, de care m-am îndrăgostit iremediabil de frumoasă îndeletnicirea de a învăța o limbă străină.

Părinții mei sunt români, dar eu m-am născut și am locuit până la vârsta de șapte ani în Australia, pe un alt continent. Mereu am fost înconjurată de diverse limbi, dar cel mai mult am auzit engleza. De mică am luat lecții și am învățat-o ca pe una maternă. Când ne-am mutat în România și am început să urmez cursurile școlare, mi-am dat seama că aveam un avantaj în privința limbilor știute.

Mereu mi-au plăcut lecțiile de engleză, așadar, în clasa a șaptea, când profesoara mi-a propus să particip la olimpiadă, am acceptat fără a sta pe gânduri. Nu pot spune că am exersat foarte mult, dar am făcut teste de antrenament și am recapitulat toate elementele teoretice. Nu mi s-a părut greu deloc, eram foarte sigură pe mine și eram nerăbdătoare.

A venit repede ziua concursului. Prima etapă era cea locală, în cadrul școlii, mai puțin de treizeci de copii din diferite clase au participat. Ne-am strâns într-o sâmbătă, într-o sală de clasă, unde ne-au așezat în ordine alfabetică, după nume. Aveam două ore la dispoziție pentru rezolvarea subiectelor, iar pentru a ne califica la etapa următoare, respectiv cea județeană,

trebuia să acumulăm peste optzeci și cinci de puncte. Am avut emoții, dar nu din cauza faptului că îmi imaginam că nu mă voi califica, ci din pricina faptului că era prima olimpiadă la care participam și nu am vrut să o dezamăgesc pe doamna profesoara, dar nici pe mine.

Rezultatele le-am primit după puțin timp și am reușit să trec la etapa județeană /a sectoarelor municipiului București. Procedura a fost asemănătoare, doar că eram mai puțini copii la aceasta fază. Presiunea era mai mare aici, deoarece, dacă acumulam cel puțin douăzeci și cinci de puncte, treceam la etapa națională, unde m-aș fi întâlnit cu elevi din toate părțile țării. Un singur copil din fiecare județ trecea mai departe. Am verificat lucrarea de mai multe ori, înainte de a preda foaia cu testul și am plecat, sperând să am cel mai bun rezultat.

Din păcate, cu toții știm că nu poți avea mereu tot ceea ce îți dorești. Am primit niște vești dezamăgitoare de la profesoara mea de engleză. Am luat nouăzeci și opt de puncte, eram pe al treilea loc din județ fiindcă nu am fost destul de atentă și am uitat să pun titlul la eseu, fapt pentru care mi s-a scăzut un punct și, în urma criteriilor prestabilite, s-a calificat un alt copil.

Îndrumarea mea pentru toată lumea este să dați tot ce puteți când faceți ce vă place, de ce anume sunteți pasionați și chiar dacă eșuați, aceasta

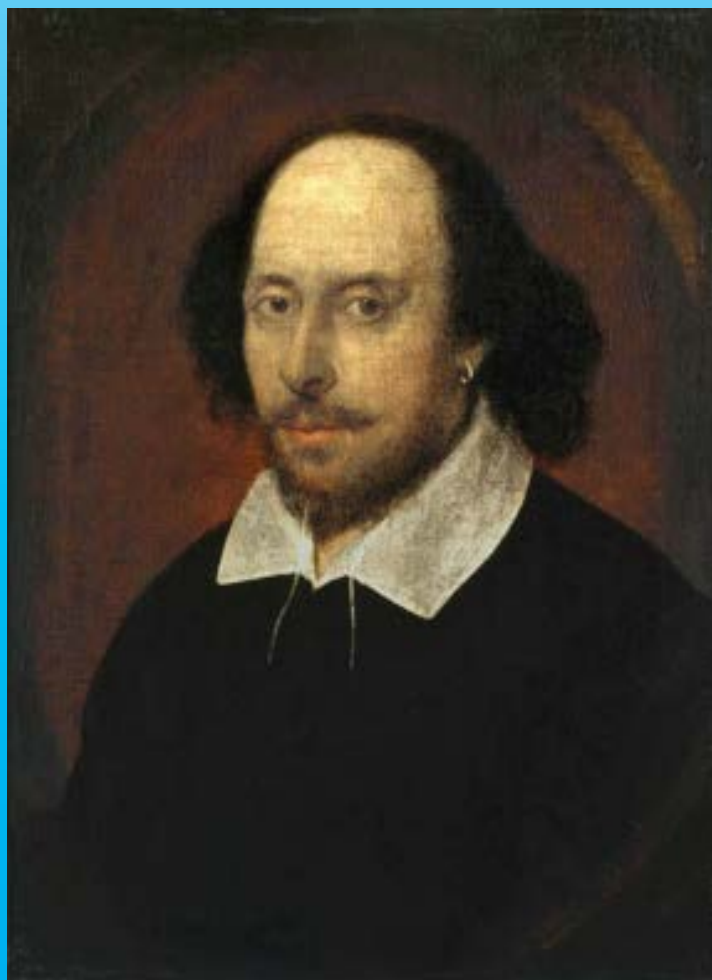
să fie o lecție și o motivație să reîncercați, să profitați de o altă oportunitate care se ivește. Acum sunt în clasa a opta și mă voi strădui și mai mult la olimpiada de anul acesta.

Mark Elizabeth, clasa a VIII-a B

Sonnet 18

de William Shakespeare

*Shall I compare thee to a summer's day?
Thou art more lovely and more temperate:
Rough winds do shake the darling buds of May,
And summer's lease hath all too short a date;
Sometime too hot the eye of heaven shines,
And often is his gold complexion dimm'd;
And every fair from fair sometime declines,
By chance or nature's changing course untrimm'd;
But thy eternal summer shall not fade,
Nor lose possession of that fair thou ow'st;
Nor shall death brag thou wander'st in his shade,
When in eternal lines to time thou grow'st:
So long as men can breathe or eyes can see,
So long lives this, and this gives life to thee.*

21

Proiecte

British Camp

British Camp este o tabără pentru toți copiii care vor să își cultive cunoștințele despre limba engleză într-un alt mod decât o fac pe parcursul anului școlar. Aceștia se bucură de câteva zile de vacanță, departe de casă, într-o atmosferă relaxată, timp în care primesc lecții prin joculețe de la profesori din diferite țări, care nu știu să vorbească deloc în limba română.

În fiecare vară, timp de șase nopți și șapte zile, elevi din toată România se adună într-un spațiu special organizat care oferă posibilitatea desfășurării mai multor activități. Fiecare copil își poate alege, în funcție de preferințele proprii, modul în care să-și ocupe timpul din afara orelor dedicate limbii engleze.

Din programul zilnic fac parte cele trei mese ale zilei, două lecții de engleză, workshop-uri, activități în aer liber, dar și mult timp în care pot sta în camere sau pot socializa cu colegii din tabără. Unii aleg să joace cărți, să practice diferite sporturi precum dodgeball, tenis de masă, fotbal, baschet sau pur și simplu să socializeze.

Copiii din această tabără sunt organizați pe orașe și pe școli împreună cu profesorii care îi însoțesc. Fiecărei grupe i se atribuie un profesor din străinătate cu care va face lecții și joculețele aferente. Pe lângă aceștia, pentru a ajuta, studenți din țară se oferă ca voluntari și au grijă de copiii în a le oferi o experiență cât mai plă-

cută, îndrumându-i la cursuri, afișându-le programul sau fiindule alături în orice situație se ivește.

Aceștia sunt împărțiți în camere de trei, patru sau cinci locuri, în mai multe cabane cu programe diferite, astfel încât să nu se aglomereze spațiile alocate activităților.

Printre activitățile care nu au caracter obligatoriu și care nu se află în programul zilnic, se numără competițiile de tenis de masă și de fotbal, tirul cu arcul, air-soft, paintball-ul, boot-campul, quiz-night, dar și Talent Show, Blind Date, KARAOKE, Late Night Movie și multe altele. De-a lungul duratei British Camp-ului, profesorii din străinătate au grijă ca cei cărora le predau să fie atenți la ore, să îi îndrume către clasele de care aparțin, să le ofere orice sfat au nevoie și să le explice toate întrebările care apar suplimentar pe parcursul lecțiilor.

La sfârșitul taberei, pe lângă focul de tabără care rămâne o amintire de neuitat, copiii pleacă către case cu bucuria de a avea prieteni noi, clipe frumoase de care își vor aminti mult timp și cu dorința de a reveni vara următoare într-o nouă aventură.

Pentru toți cei care doresc o evadare din mediul de acasă, o aventură alături de prieteni și colegi, dar și plăcerea de a învăța o limbă străină prin metode diferite, această tabără este perfectă.

Chiță-Ștefănescu Teodor, clasa a VI-a B

Țara fiordurilor

Norvegia este o țară europeană, recunoscută pentru minunile sale naturale și monumentele istorice. Capitala este Oslo, loc în care am petrecut un sejur de neuitat, alături de colegii și profesorii mei.

După un zbor de două ore și jumătate și un drum de 30 de minute cu mașina către hotel, eram pregătiți să vizităm acest oraș plin de frumusețe. Oslo este o capitală cu numeroase parcuri, păduri protejate și sute de lacuri spectaculoase.

Primul obiectiv turistic pe care l-am vizitat a fost Opera din Oslo. Din marmură italiană și granit alb, este cea mai mare clădire culturală din Norvegia, unde turiștii se pot bucura de o plimbare pe acoperiș. În acest loc, m-am simțit foarte inspirată să fac o mulțime de poze din fiecare unghi al clădirii, ca mai târziu să resimt emoția emanată de acest cadru arhitectural modern, inaugurat în anul 2008. După aceea, ne-am îndreptat excursia pietonală spre Parlament. Este unul dintre cele mai importante repere ale orașului. Această clădire impunătoare, construită din beton și cărămidă, a fost proiectată de Arnstein Arneberg și Magnus Poulsson

și are două turnuri, unul dintre ele având un ceas. Celălalt turn găzduiește 38 de clopote, care pot fi auzite în toată zona portului.

Următoarea oprire pe care am avut-o, a fost la Catedrala din Oslo, fosta biserică a Mântuitorului nostru. Proiectarea acesteia a început în prima jumătate a secolului XII. De asemenea, aceasta are și o semnificație istorică, fiind prima catedrală din Norvegia. Câteva caracteristici notabile sunt ușa principală din bronz, picturile de pe tavan, amvonul și altarul baroc. În prezent, în interiorul său se țin ocazional concerte religioase.

A doua zi, ne-am îndreptat, încă de dimineață, spre port, pentru o croazieră pe fiordurile din Oslo. La bord, ne-am bucurat de un peisaj de vis, am întâlnit un stil arhitectural nou, vesel și plin de culoare. În fața fiecărei căsuțe se afla câte un ponton, o bărcuță și un depozit asortat. Fiind foarte obosiți, ne-am petrecut restul zilei în Oslo City Shopping Center, unde am avut ocazia de a cumpăra suveniruri pentru cei dragi.

În următoarea zi, ne-am dedicată sculptorului Gustav Vigeland. Se întinde pe 32 de hectare și expune circa 200 de statui din bronz, fier și granit.

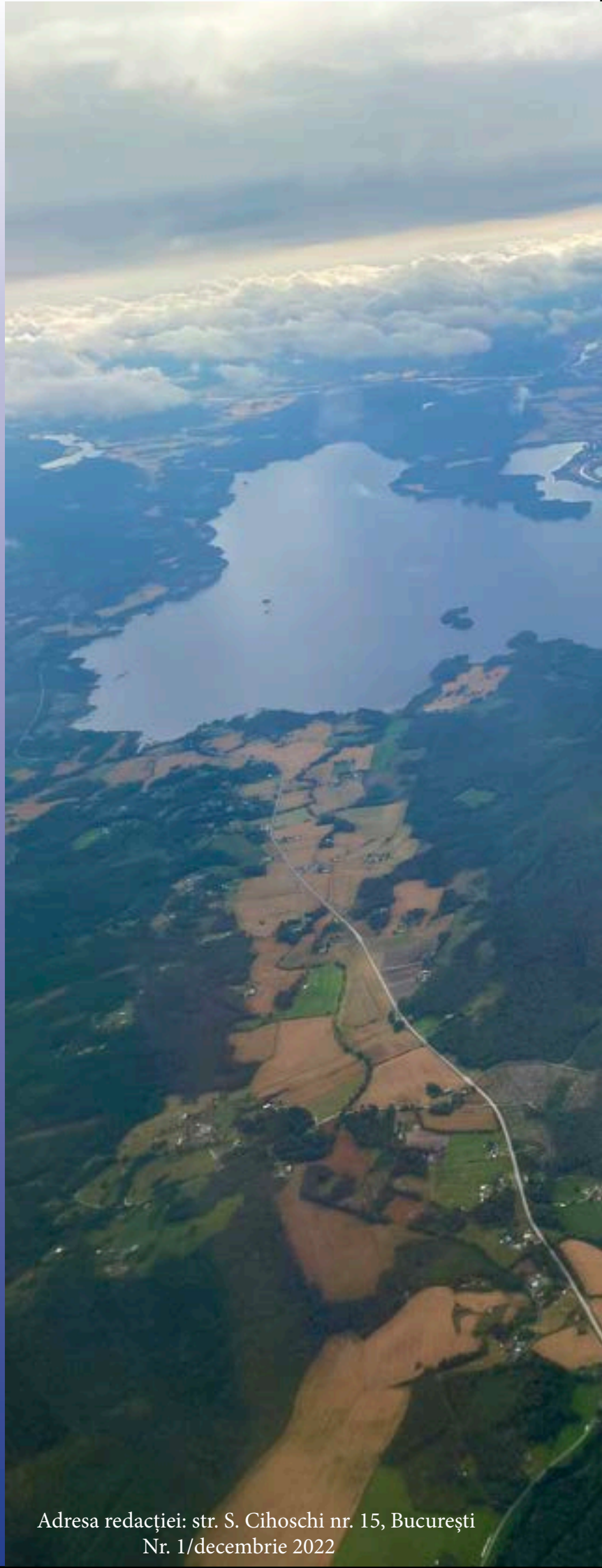
Operele prezintă omul, în fiecare dintre stadiile vieții sale, de la naștere la moarte, într-o manieră plină de durere.

Ne-am îndreptat apoi spre următorul obiectiv turistic și anume Palatul Regal. Acesta reprezintă un simbol al independenței statului norvegian din anul 1814. Clădirea este reședința permanentă a familiei regale, dar și locația unde au loc numeroase evenimente oficiale și unde sunt cazați șefii statelor străine. Amplasamentul acestei clădiri elegante sugerează apropierea familiei regale de poporul său. Construcția Palatului a începută în anul 1824, cărămida fiind materialul principal utilizat. Stilul arhitectural este marcat de amprenta neoclasicismului. Este deschis publicului doar pe timpul verii, în perioada iunie-august. În restul anului, oaspeții se pot bucura de o plimbare prin Parcul Palatului, deschis nonstop publicului, sau pot viziona ceremonia de schimbare a gărzilor ce are loc în fiecare zi, la ora 13:30.

Finalul zilei l-am petrecut în parcul de distracții Tusenfryd. Are 34 de atracții, una dintre acestea fiind Super Splash, care ajunge la o viteză de 75 de km pe oră și care produce o ridicare a bărcii atunci când trece prin apă, de aproximativ 5 metri înălțime.

În a patra zi, dimineața foarte devreme, am luat trenul spre Bergen. Pe drum, am fost surprinși de cele mai spectaculoase fiorduri din lume, cascade, lacuri și munți înghețați.

După-amiază, am vizitat Bryggen, cel mai vechi port al orașului și piața de pește Fisketorget.

Situată în inima orașului Bergen, este centrul comerțului cu o varietate de fructe de mare, crab, somon, homar, cod și chiar carne de balenă.

În cea de-a cincea zi, am fost în centrul orașului Bergen, iar apoi ne-am îndreptat spre port pentru a ne îmbarca pe vasul de croazieră care ne-a plimbat trei ore pe fiorduri. A fost o excursie care ne-a oferit peisaje senzaționale, unice în lume, cascade impresionante, stânci pline de verdeață și peisaje montane care îți taie răsuflarea.

În ultima zi petrecută în Norvegia am fost la Acvariul din Bergen, ce oferă priveliști încântătoare deasupra portului. Este cel mai modern acvariu din Europa Nordică. Acesta găzduiește numeroase bazine de la mari la mici, cu diferite specii de pești și nevertebrate marine, 3 piscine în aer liber cu pinguini și foci, precum și o zonă pentru maimuțe și reptile.

După masa de prânz, am mers cu funicularul pe munte pentru a admira peisaje de excepție și pentru a ne plimba printr-o pădure ieșită din basme.

În dimineața următoare, am plecat înapoi spre România. În timpul zborului, ne-am derulat în minte toate peisajele spectaculoase, monumentele istorice văzute și toate amintirile frumoase obținute din această excursie de neuitat în Norvegia, țara basmelor.

Tănase Ilinca, clasa a VIII-a A

Animale

Narvalul

Narvalul este unul dintre cele mai interesante animale de pe Pământ, făcând parte din familia Monodontidae din ordinul Cetacea și având numele științific *Monodon monoceros*.

Narvalii trăiesc în apele Oceanului Arctic, aceștia fiind văzuți în grupe de doi până la zece indivizi și chiar mai mulți, atunci când migrează.

Narvalul este cunoscut pentru cornul lui imens care ajunge până la o lungime de doi metri și poate cântări până la zece kilograme. Acesta este, de fapt, un dinte lung care crește în spirală, în sens invers acelor de ceasornic. Animalul nu a fost observat folosindu-l pentru a ataca, ci doar pentru a se impune în fața altor narvali. El ar fi sursa legendelor cu unicorni din Evul Mediu. Narvalii pot ajunge până la cinci metri în lungime, cu greutatea de 1.5 - 1.8 tone. Femelele sunt mai mici decât masculii, ele nu depășesc patru metri, cântărind o tonă.

Narvalii mănâncă variat, având un meniu care cuprinde creveți, pești care înoată în bancuri, cefalopode, codul arctic sau pești de la adâncimi mai mari, cum este cambula.

Populația indigenă din vestul Groenlandei încă vânează aceste animale. Norocul narvalilor este că în zonele în care trăiesc este greu de ajuns, deci sunt în siguranță. Din coarnele lor oamenii făceau, pe lângă obiecte decorative sau pentru diverse ritualuri, și arme ca harpoane sau sulițe.

În timpul primăverii, când hrana

este din abundență, narvalii încep perioada de reproducere. Femela va da naștere la un singur pui, acesta având pielea neagră. Ea se va deschide la culoare pe parcursul anilor.

Narvalii sunt foarte speciali și trebuie să fie protejați și lăsați să trăiască în pace.

Nagy Martin, clasa a VIII-a A

Capibara

Capibara (*Hydrochoerus hydrochaeris*) numită și „porc de apă”, este o rozătoare uriașă originară din America de Sud. Aceasta este cea mai mare specie de rozătoare din lume.

Trăiește în savane și păduri dese lângă ape stătătoare. Aceste animale sunt foarte sociabile și pot fi găsite în grupuri de până la 100 de indivizi. Deși este vânată pentru blana și pielea sa, specia nu este considerată în pericol.

Numele Capibara provine de la cuvântul ka'apiûara, din limba tupi. Limba tupi era vorbită în trecut de către aborigenii ce trăiau în zona Braziliei. Cuvântul a fost format prin combinarea a mai multor părți de vorbire în modul următor: kaá (frunză) + pîi (subțire) + ú (a mânca) + ara (un sufix pentru nume de agent) și înseamnă „mâncător de frunze subțiri” sau „mâncător de iarbă”.

Denumirea sa științifică provine din limba greacă. Termenul „hydrochoerus” este format prin îmbinarea a două cuvinte: „hydro” ce înseamnă apă și „choiros” ce înseamnă porc mistreț.

Capibara are un corp masiv în forma unui butoi, capul scurt, blana maronie roșiatică de asemenea scurtă. Rozătoarea poate crește până la 150 de cm în lungime și 75 în înălțime și poate cântări până la 60 de kg. Capibara cu cea mai mare greutate era o femelă și cântărea 90 de kg.

Cariotipul (formula ce descrie numărul de cromozomi ai unei specii) capibarei este $2n = 66$, ceea ce înseamnă că o capibara are 66 de cromozomi, cu 20 mai mulți decât în corpul uman.

Capibara este erbivoră și se hrănește atât cu iarbă cât și cu plante marine și fructe sau scoarțe de copaci.

Rozătoarea este un mamifer. Atunci când se află în perioada de estru mirosul acesteia se schimbă și masculii încep să se apropie de ea. De asemenea, femela îi înștiințează pe masculi începerea perioadei, fluierând pe nas.

Gestația capibarei durează între 130 respectiv 150 de zile, iar la naștere, capibara poate avea de la unul până la opt pui. Împerecherea lor își atinge apogeul în aprilie-mai, în Venezuela și în octombrie-noiembrie în Brazilia.

Deși sunt agile pe uscat, capibarele își petrec timpul și în apă unde sunt niște înotătoare excelente. În timpul zilei, cu cât temperatura crește, cu atât își petrec mai mult timp în apă. Rozătoarele iubesc să se bălăcească în noroi și să se „relaxeze” în apă caldă.

Speranța de viață pentru o capiba-

ra este de 6 ani în sălbăcie, în timp ce, în captivitate, este de 12 ani.

În America de Sud, capibarele sunt crescute la ferme unde sunt exploatare pentru piele și blană. Rozătoarele au devenit atât de comune, încât pe moneda de doi peso din Uruguay poate fi observată o capibara.

La începutul anilor `80, în Japonia, la grădina zoologică Izu Shaboten, au fost aduse din ce în ce mai multe capibare, popularitatea lor crescând treptat.

În anul 2020, datorită lansării melodiei "After Party" de Jon Toliver, popularitatea rozătoarei a crescut enorm, aceasta fiind acum asociată cu un vers din melodia lui Toliver: „Ok, I pull up”.

În prezent, capibara reprezintă un animal amuzant datorită trăsăturilor sale ieșite din comun, popularitatea acestora fiind crescută datorită rețelelor de socializare. Capibara a devenit un subiect al glumelor pe internet, videoclipuri cu acestea primind milioane de vizualizări într-un timp record.

Furtună Matei, clasa a VIII-a A

În lumea fluturilor

Fluturile a fost și va fi o insectă fabuloasă care ne va uimi mereu prin ciclul de viață și aspectul lui. Această insectă trece printr-o mare transformare, metamorfoză completă, înainte de a arată ca un adult.

1. Un fluture își depune ouăle pe o plantă.
2. Din ou iese o omida, iar planta pe care a eclozat oul devine hrană pentru omida.
3. Omida flamandă se hrănește cu frunza, aceasta dezvoltându-se și devenind din ce în ce mai mare.
4. Când omida este suficient de mare, aceasta se oprește din mâncat și devine pupă.
5. Fluturile iese din pupă și începe să zboare.

Pentru a putea zbura, fluturii au nevoie de o temperatură corporală de aproximativ 29.4°C . Aceștia sunt ființe cu sânge rece, așadar nu își pot regla temperatura corpului. Dacă temperatura mediului în care trăiesc scade prea mult, fluturii devin imobili și nu se mai pot hrăni, aceștia neputând să se mai apere de prădători.

Majoritatea fluturilor au aripile colorate în diferite culori, aceștia putând să își sperie prădătorii mai ușor, camuflându-se printre flori sau copaci.

Aripile fluturilor sunt acoperite de solzi colorați, așezați unul peste altul, precum țiglele de pe acoperiș, iar fără acești solzi, aripile lor ar fi transparente.

Fluturii călătoresc foarte mult,

unii zboară pe distanțe scurte în căutarea zonelor calde, iar alții străbat mii de kilometri. Oamenii de știință au aflat că Fluturile-Monar parcurge cea mai mare distanță. Deși sunt foarte ușori, aceștia pornesc toamna din Canada și parcurg 4800 km până în Mexic, unde își vor petrece iarna. Unii piloți au întâlnit acest tip de fluture la altitudini de peste 3300 metri.

Cel mai mare fluture din lume se află în Papua Noua Guinee și măsoară aproape jumătate de metru. Numele acestui fluture este Regina Alexandra (*Ornithoptera Alexandrae*), iar specia a fost descoperită în anul 1906, de către zoologul Albert Mick.

Cel mai surprinzător lucru la această specie este acela că masculii sunt mai mici decât femelele, masculul având o dimensiune a aripilor de 20 cm, iar femelele de aproximativ 27 cm.

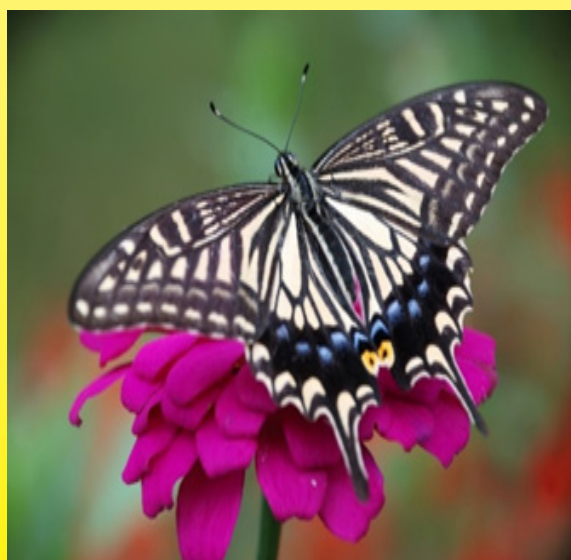
Această specie este una endemică care trăiește numai în pădurile tropicale dintr-o anumită parte muntoasă din Papua Noua Guinee. Această specie a devenit una rară, deoarece a avut loc o erupție vulcanică care a dus la extincția în mare parte a fluturilor. Acest fluture este protejat prin lege în Papua Noua Guinee încă din anul 1966.

În general, durata medie de viață a unui fluture este de aproximativ 1 - 9 luni. Durata de viață poate fi influențată și de cât de mic este fluturele. Cu cât este mai mic cu atât va trăi mai puțin.

Oamenii de știință au descoperit că există mai mult de 120000 de specii de lepidoptere, care se caracterizează prin aripile lor, picioarele lor, solzii lor și multe altele.

Ornithoptera Alexandrae

Vochiță Maria, clasa a VIII-a A

Plante

Glicina

Glicina numită și wisteria este o plantă cățărătoare ce își are originile în Japonia. Florile acesteia sunt asemănătoare cu ale salcâmului și pot avea diferite culori precum roz, alb sau mov. Wisteria mai este cunoscută ca „salcâmul urcător”, chiar dacă aceasta se aseamănă cu vița-de-vie. Glicina înflorește primăvara, iar unele specii pot înflori și a doua oară, dacă în vară sunt condiții de vreme ploioasă.

Numele plantei provine de la botanistul Thomas Nuttall, ce a denumit-o în memoria medicului american Caspar Wistar. După ce a fost introdusă în țările din Europa Centrală precum Germania și Franța, ea a fost intitulată după numele german al plantei „Glyzinien.”

Wisteria este o plantă cu flori din familia Fabaceae ce crește foarte rapid.

Aceste plante se dezvoltă încolăcindu-și tulpinile de orice suport și pot urca până la 20 de metri înălțime. Cea mai mare glicină se află în Sierra Madre, California, și acoperă 4,047 m².

Există mai multe legende legate de wisteria, dar în final symbolismul acesteia ne înfățișează iubirea pierdută și capacitatea morală de a îndura, chiar dacă există pierderi.

Una dintre legende spune că acum multă vreme, o fată s-a rugat la zei să îi arate dragostea adevărată. Aceștia i-au spus că trebuie să se urce pe munte și să aștepte un bărbat îmbrăcat în haine albe, dar cum acesta nu

a apărut, fata a plecat tristă, iar pe drum s-a îndrăgostit de un băiat, cu care mai târziu s-a căsătorit. El era sărac, iar din această cauză familia fetei nu a acceptat relația lor. Cei doi nu au putut accepta despărțirea lor și s-au aruncat de pe o stâncă. Zeii l-au transformat pe băiat în acest arbore numit wisteria. Conform legendei, locul unde cei doi au decedat este cel unde a crescut floarea. Un alt mit spune că în trecut era o tânără pe nume Glicine ce se simțea urâtă și plângea din cauza aspectului ei fizic. Din lacrimile acesteia s-a născut o plantă parfumată, pe care astăzi o cunoaștem sub numele de glicină.

Wisteria reprezintă un simbol al rugăciunii în Budism, deoarece florile sale par să coboare asemenea unei rugăciuni. Glicina aduce de la sine starea de liniște interioară, iar pentru durata sa lungă de viață a devenit simbolul atașamentului profund.

Pîrnacu Iuliana, clasa a VIII-a A

Magnolia

Atunci când iarna pare că este departe și primăvara, anotimpul noilor începuturi, este deja printre noi, explozia de culoare din flori ne bucură privirile și ne înveselește sufletul. Dintre toate se remarcă, impozantă și iubitoare de soare, zâmbitoare, floarea de magnolie.

Magnoliile sunt flori cu o simbolistică deosebită, în legătură cu pătura socială cea mai înaltă. În trecut, exista o tradiție în China, ca împăratul să ofere o floare de magnolie unei persoane respectate, ca simbol al aprecierii acesteia.

În partea orientală a lumii, ea este asociată cu frumusețea, delicatețea feminină și duioșia, dar în același timp, înălțimea copacului le oferă magnoliilor măreție, demnitate și noblețe.

Din crengile copacului încă neînfrunzite, primăvara răsar bobocii de magnolie, ireal de frumoși, luxosi și în același timp delicați, sugerând forța vieții și renașterea după iarna lungă și rece.

Odată cu începutul zilelor calde, florile de magnolie se deschid, frumusețea lor domină parcurile și grădinile, iar aroma lor de neuitat, dulce și subtilă, dar puternică, învăluie atmosfera. De culoare roz, alb, vișiniu, crem sau gălbui, florile mari și catifelate provoacă emoție, dragoste pentru natură.

Pe crengile ce par fragile, dar totuși încărcate de flori mari, ce sunt gata să-și lase petalele să zboare în bătaia celei mai ușoare adieri de vânt,

își fac apariția frunzele, care, pe măsură ce florile dispar, îmbracă coroana arborelui și îl împodobesc până toamna. Uneori, dacă aceasta este prietenoasă, cu raze călduțe care amintesc de gingășia primăverii, printre frunzele încă verzi își pot face apariția câteva flori stinghere, care ne bucură sufletul.

Cu toată sensibilitatea pe care o inspiră, floarea de magnolie este extrem de veche, existând indicii că ea a apărut pe pământ în urmă cu milioane de ani, înaintea albinelor, magnoliile fiind considerate de către unii oameni adevărate „fosile vii”. Deși pare firavă, ea este dură și are o greutate mare, de-a lungul timpului trebuind să reziste și să se adapteze diferitelor tipuri de climă, motiv pentru care magnolia este și un simbol al eternității și rezistenței.

Deși este originară din Asia, America Centrală și de Nord, magnolia a fost denumită după botanistul francez Pierre Magnol, însa în lume există aproximativ 200 de specii de arbori și arbuști de magnolie, florile fiind peste tot extrem de apreciate și cu o semnificație deosebită. Mugurii lor sunt fructe comestibile, utilizate în gastronomie, dar și în medicină.

Magnoliile înflorite înveselesc orice parc sau grădină, oferă o priveliște de vis, reprezentând sursă de inspirație în cinematografie, muzică, literatură... O bucurie pentru orice suflet!

Malin Anastasia, clasa a VII-a A

Prin lume

Malmö

Nenumărate amintiri îmi apar în minte când mă gândesc la acest oraș renumit pentru plajele cu nisip fin, pentru suava împletire a mai multor culturi precum și pentru pozițiile pe care le ocupă în mai multe topuri importante, de turism. Spre exemplu, locul trei în topul celor mai mari dar și celor mai fericite orașe din Suedia. Astfel, clasificându-se și pe locul șapte în ceea ce privește topul celor mai fericite orașe din Europa.

Am avut oportunitatea de a vizita acest oraș în vara anului 2021, în cadrul unei tabere tematice, alături de doamna profesoară de limba română, Dumitrache Lăcrămioara și doamna profesoară de educație tehnologică, Ivan Petra; astfel, m-am putut bucura de obiective care „curgeau” unul după altul.

Unul dintre obiectivele care îți taie respirația și care te lasă cu gura căscată este Podul Øresund, care realizează trecerea de pe malul Suediei pe cel al Danemarcei, o altă țară nordică, renumită pentru aspectele minunate oferite de orașele sale. Modernă construcție are o aparență formidabilă, câștigând titlul celui mai lung pod rutier și feroviar din Europa, constând în mai multe componente, precum un tunel subacvatic de circa patru kilometri, poziționat între peninsula artificială Pepparholm și insula artificială daneză Amager.

Un alt obiectiv cunoscut este Castelul Malmöhus, construit în anul 1437 de către Erik de Pomerania și locuit de

regii Danemarcei până în anii 1500. În prezent fiind reprezentat de o istorie bogată, adăpostește două muzee unul de istorie și unul de artă, precum și un acvariu. Acestea găzduiesc zilnic turiști curioși care pășesc pe micul pod ridicat pe deasupra unui mic șanț adânc cu apă. De departe, privit dintr-un unghi care nu îl avantajează deloc, pare ca o clădire oarecare, dar ceea ce mulți nu știu este că aceasta este defapt considerată cea mai veche cetate re-nascentistă din Scandinavia.

Călătoria a continuat cu o mică plimbare, în timp ce admiram Parcul Kungsparken, tradus în limba română ca fiind Parcul Regelui și Slottsrägar-den, cel mai vechi parc din Malmö, inspirat de grădinile engleze.

O altă alegere minunată a fost Turning Torso, un zgârie-nori, reprezentat de o sculptură, făcută în totalitate din marmură de culoare albă, pe forma unei ființe umane răsucite. La momentul în care construcția a fost finalizată, aceasta era cea mai înaltă clădire din Scandinavia. A fost construită și deținută de către asociația cooperativă suedeză HSB. Este considerat primul zgârie-nori răsucit din lume. A fost proiectat de arhitectul spaniol, inginer structural, sculptorul și pictorul Santiago Calatrava și a fost deschis oficial în 2005. În zilele noastre, Turning Torso este a treia cea mai mare clădire rezidențială din Europa, după Palatul Triumfului din Moscova și Turnul Cerului din Wroclaw. Pornirea Trunchiului are o înălțime de 264

de metri, 54 de etaje și un acoperiș de 190 metri înălțime. Se întinde pe o suprafață de aproximativ 17500 de metri pătrați, iar legătura dintre etaje este realizată de cele 5 ascensoare de care dispune clădirea.

Alegerea finală a fost primăria Rådhuset, situată în piața principală. Clădirea primăriei a fost construită în anul 1546. Fațada în stil renascențist pe care o admirăm astăzi, a fost adăugată în secolul al XIX-lea, fiind opera arhitectului Helgo Zettervall. Aici veți putea vedea sculpturile personajelor ce au făcut istorie în Malmö, precum Jorgen Kock, fostul primar al orașului Malmö, în secolul al XVI-lea, precum și Frans Suell, un important om de afaceri suedez din secolul al XVIII-lea ce și-a adus contribuția în dezvoltarea orașului Malmö. Tot aici aveți posibilitatea să cinați la restaurantul Rådhuskällaren, situat în subsolul primăriei și să trăiți o experiență culinară suedeză de care să vă amintiți toată viața.

Popa Iarina, clasa a VI-a B

Pe pământul lui Voltaire

Nu am fost niciodată în capitala Franței, însă îmi doream nespus de mult să ajung în orașul mult visat, îndrăgit de o multitudine de oameni, de ființe care îl cunoșteau din cărțile lui Victor Hugo... aș fi vrut să mi se facă portretul pe Valea Loarei de anumiți muritori francezi, să mă impresioneze prin culorile lui Van Gogh, aș fi vrut să îmi folosesc cunoștințele de limba franceză, pe care le învățasem de la doamna profesoară, doream să văd renumita clădire Arcul de Triumf, dar mai ales Turnul Eiffel, de unde puteam să observ întreaga lume, să văd zgârie-norii care cuprindeau tot Parisul, speram ca acest vis să ajungă o izbândă, o realitate, o adevărată călătorie...

Într-o dimineață însorită de iulie, unde soarele tocmai răsărea înfocat, vărsând, parcă flăcări, ziceam eu, pe cerneala cerului. Razele soarelui ce îmi luminau camera prin strălucirea lor radiantă, anunțau o zi frumoasă, iar eu deveneam din ce în ce mai emoționată, sufletul îmi tremura de bucurie, eram fericită... Visul meu devenise o realitate, o mare provocare.

Am plecat devreme din București, unde soarele nici nu își făcuse apariția. Eram cu dragile mele surori, colegii mei și domnii profesori, care ne ajutau tot timpul la check-in, deoarece, în perioada aceasta, se fac controale amănunțite.

Același lucru s-a întâmplat și în Franța, se iau măsuri riguroase de protecție a călătorilor. Acest lucru constă

în a te scana, a-ți măsura temperatura și a-ți verifica cu munițiozitate bagajele pentru ca toți pasagerii să fie în siguranță.

Zborul a durat aproximativ, trei ore, iar eu număram minutele, ardeam de nerăbdare să văd Parisul, sub numele de „Orașul luminilor”.

Odată ce am pătruns în inima Parisului, am fost impresionată de atmosfera de sărbătoare, unde steagul Franței cuprindea fiecare loc al orașului, cu ocazia Zilei Naționale, care urma peste câteva zile.

Fiind prima zi în Paris, am fost să vizităm Turnul Eiffel, unde am urcat cu liftul până la ultimul etaj, care a pornit ca și acum ar fi decolat un avion. Etajele nu se mai terminau, mă uitam cum se aprindeau unul câte unul... Eram uimită de înălțimea acestui renumit obiectiv turistic și anume de 324 de metri.

Sus de tot, erau magazine cu suveniruri, unde am intrat entuziasmată și dornică să cumpăr ceva pentru părinții mei. Era și un restaurant, cu oameni care stăteau la mese și discutau, iar în acel timp, se uitau la întregul oraș uimitor, unde se vedeau Louvre, niște vapoare mici și niște oameni și mai mici. Apoi am mers să vizităm muzeul Louvre, cunoscut pentru exponatele sale precum „Mona Lisa”, denumită și Gioconda, de Leonardo Da Vinci. M-au impresionat antichitățile egiptene și sculpturile din lumea antică greacă. Sunt încărcate cu o istorie a unui popor ce datează de mii de ani! Apoi, am mers

să facem cumpărături la renumitele Galerii Lafayette, unde fiecare dintre noi și-a achiziționat câte un cadou.

A doua zi am mers la renumitul și imensul parc Disneyland, cel mai mare parc de distracții din Franța. Erau o multitudine de jocuri, carusele și trenulețe. Ne-am dat în aproape toate atracțiile, eram fascinați de lumea de basm în care eram...

Ne-am învățat și în niște ceșcuțe care erau distractive! Ne-am distrat într-un trenuleț al piraților, care mănca pământul, te învățea peste cap. Nu toți am putut să ne dăm în această atracție, deoarece erau admise doar persoanele ce aveau peste înălțimea impusă.

Ziua următoare a fost ziua Franței! Am luat trenul către cel mai renumit și fermecător orașel de pe Valea Loarei, Blois. Se află într-o locație pitorească pe două dealuri, deasupra malului drept

al râului Loire. Cunoscută sub numele de "tărâmul de basm al castelelor". Clădirile aveau un stil gotic, observam eu, iar arhitectura renascentistă sunt caracteristice orașului Blois. Ne-a impresionat foarte tare Chateau de Blois! Ne-am relaxat, în umbra copacilor, în piața din Veux Blois și am degustat preparatele tradiționale la unul dintre multele restaurante. Apoi, am mers spre Turnul Eiffel, însă ne-am oprit la Moulin Rouge, care ne întâmpina cu jocul unic de lumini roșiatice. Am zărit Turnul Eiffel care era încărcat de pozoare luminoase și de artificii care ne bucurau sufletele!

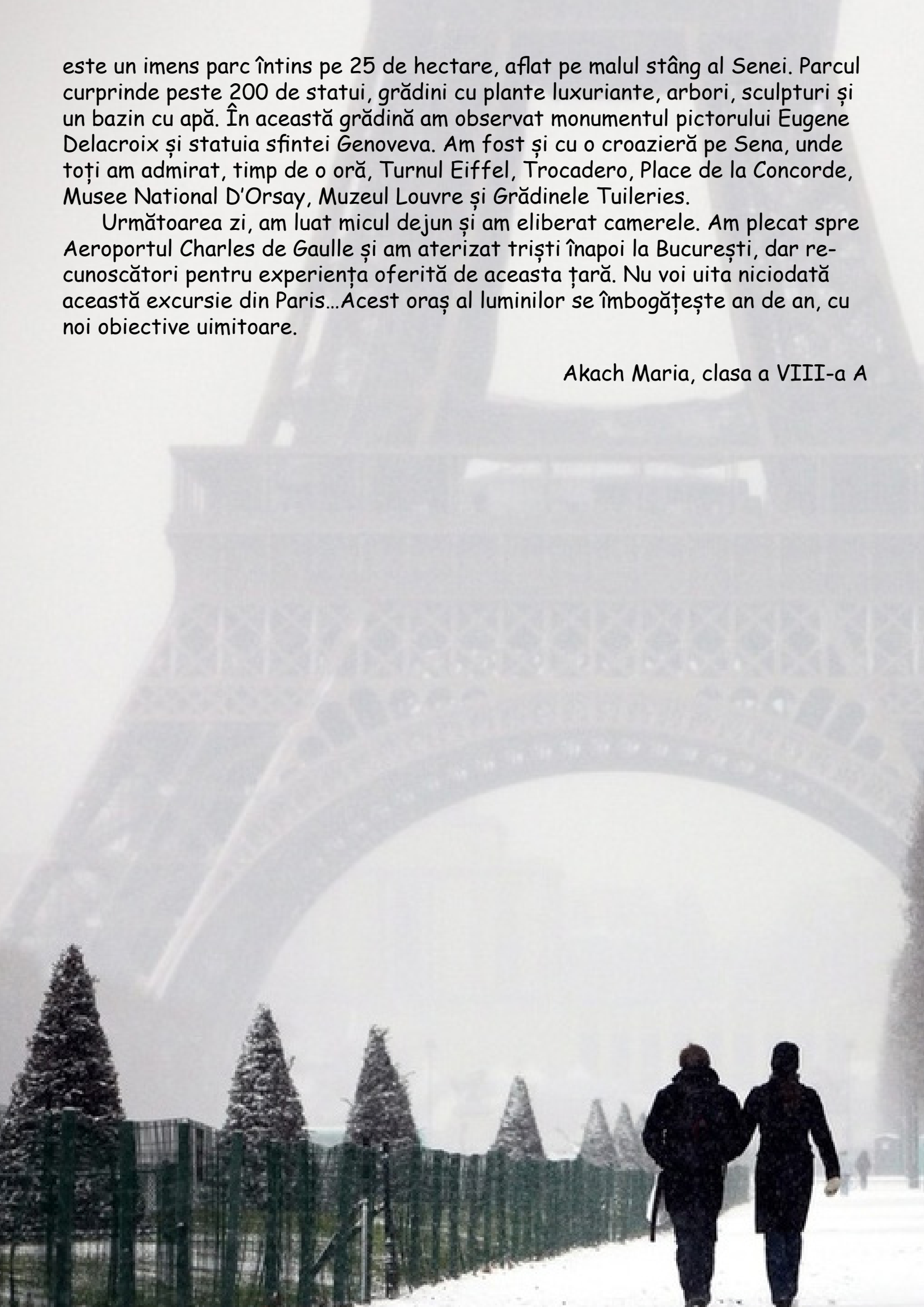
În ultima zi din acest ținut magic, am vizitat Turnul Montparnasse, construit în 1973 unul dintre primii zgârie-norii din Paris. Am fost uimiți de panorama pe care o oferă. Ne-am continuat vizita până la Jardin du Luxembourg, unde parizienii o numesc "Luco",

este un imens parc întins pe 25 de hectare, aflat pe malul stâng al Senei. Parcul curpreinde peste 200 de statui, grădini cu plante luxuriante, arbori, sculpturi și un bazin cu apă. În această grădină am observat monumentul pictorului Eugene Delacroix și statuia sfintei Genoveva. Am fost și cu o croazieră pe Sena, unde toți am admirat, timp de o oră, Turnul Eiffel, Trocadero, Place de la Concorde, Musée National D'Orsay, Muzeul Louvre și Grădinele Tuileries.

Următoarea zi, am luat micul dejun și am eliberat camerele. Am plecat spre Aeroportul Charles de Gaulle și am aterizat triști înapoi la București, dar recunoscători pentru experiența oferită de aceasta țară. Nu voi uita niciodată această excursie din Paris... Acest oraș al luminilor se îmbogățește an de an, cu noi obiective uimitoare.

Akach Maria, clasa a VIII-a A

Coasta Amalfitană

În sudul Italiei, privind către Marea Tireniană și Golful Salerno, în Regiunea Campania, se întinde Coasta Amalfitană, celebră pentru peisajele mediteraneene colorate, diversitatea naturii și cea mai bună pizza. Coasta a devenit o destinație preferată pentru lumea din Europa încă din secolul XVIII.

Din anul 1997, Coasta Amalfitană este înscrisă în patrimoniul mondial UNESCO.

În prezent, zona este o atracție extraordinară pentru mii de turiști. Vizitând această regiune ai ocazia să descoperi orașe încântătoare, precum Amalfi, Positano, Atrani, Cetara, Conca dei Marini, Furore, Ravello, Scala, Vietri sul Mare.

Pornind din Napoli - orașul care a inventat pizza - primul oraș în care ajungi pe coasta Amalfitană este Sorrento, un oraș activ în care zonele turistice și cele în care trăiesc localnici sunt în egală măsură dezvoltate.

Capri este cea mai cunoscută insulă a Coastei Amalfitane și de zeci de ani destinația favorită a turiștilor.

Positano este un oraș încântător, cu străduțe și case pitorești, colorate, săpate în munte. Un lucru specific acestui oraș este că în magazinele de încălțăminte îți poți alege modelul, ți se iau măsurile și în scurt timp, meșteșugarii îți fac perechea perfectă de sandale.

La 40 de minute distanță cu autobuzul se află orașul Amalfi, după care a

fost denumită zona de coastă. Acesta era unul dintre cele mai importante orașe încă din secolele XX - XXI, când făcea parte din Ducatul Amalfi, una dintre cele patru Republici Maritime italiene, alături de Genova, Pisa și Veneția.

Ravello este un oraș de munte de pe coastă, în care numeroasele scări îți oferă ocazia de a descoperi peisaje superbe, locuri de belvedere. Acest oraș este cunoscut în întreaga lume pentru festivalul Internațional de Muzică ce are loc anual în luna iulie. De asemenea, Villa Ruffolo are una dintre cele mai frumoase grădini din Italia.

Orașul Scala, un oraș medieval pierdut în munți și în trecut a reprezentat principalul producător al hârtiei specifice zonei Amalfi, numită „carta”.

Vietri Sul Mare este aproape de Salerno. Acest oraș este recunoscut pentru producătorii de ceramică Majolica. Fiecare familie de producători artizanali are o istorie și un stil propriu. Atracția orașului este Biserica San Giovanni Battista care are cupola realizată din ceramică Majolica, în trei culori: galben, verde și albastru.

Coasta Amalfitană este destinația perfectă pentru o excursie în sudul Italiei, deoarece veți fi încântați de peisaje superbe, de locuri celebre, de mâncăruri delicioase și de istorie. Nu degeaba italienii numesc această zonă „divina costiera”.

Oneață Maria, clasa a VIII-a A

Rețete culinare

Rețete arăbești

Sambusak

La auzirea numelui său, mulți oameni se vor întreba ce este „sambusak” sau de unde provine acesta.

Sambusak este unul dintre cele mai apreciate dulciuri arăbești, conține brânză și mentă și poate fi făcut acasă în mai puțin de o oră, dacă sunt respectate următoarele instrucțiuni și materiale:

Ingrediente necesare: făină, drojdie, ulei, sare, lapte, ouă, mentă, brânză și zahăr.

Mod de preparare :

1. Pregătim coca prin amestecarea următoarelor alimente: 3 linguri de făină, o cantitate mică de drojdie, sare, ulei, un pahar de lapte și 2 ouă pe care

le punem într-un bol.

2. După ce e gata, lăsăm coca la crescut în cuptor timp 30 de minute, la o temperatură moderată.

3. Tăiem coca în mai multe bucăți egale, astfel încât să arate ca un cerc, apoi, umplem fiecare bucată cu brânză și mentă.

4. Le închidem în formă de frunză sau în orice formă dorim și le prăjim în ulei.

5. Putem adăuga zahăr pentru a le orna. (opțional)

6. După respectarea pașilor, desertul savuros va fi perfect pentru a fi degustat și împărțit cu cei dragi!

Knafeh

La fel de bun ca sambusak, knafeh este unul dintre cele mai populare dulciuri arăbești din lume și poate fi gătit într-un scurt timp, astfel:

Ingrediente necesare: 350 g de fidea pentru knafeh, 1 pahar cu apă, 1 pahar de zahăr, 90 g unt, 1 linguriță de zeamă de lămâie, 120 g brânză, 20 g fistic (opțional)

Mod de preparare:

1. Topim untul și îl amestecăm cu fidea, apoi așezăm brânza pe tavă.
2. Amestecăm cele două ingrediente și le punem pe foc aproximativ 15 minute.
3. În timp ce tava este pe foc, vom prepara siropul.
4. Amestecăm apa cu zahărul, adăugăm zeama de lămâie și le amestecăm din nou.
5. După aceea, punem siropul obținut pe foc, preț de 10 minute.
6. Când este pregătit, îl turnăm peste desertul din tavă.
7. Opțional, îl putem decora și cu fistic, după preferință.
8. Acum, am obținut două delicatese ce se prepară ușor și care sigur ne vor satisface papilele gustative. Poftă bună!

Akach Maria, clasa a VIII-a A

Baclava: un răsfăț dulce

Baklavaua este un produs de patiserie care a fost savurat de secole și este un element de bază al bucătăriei din Orientul Mijlociu și din bucătăria mediterană. Este format din straturi de aluat filo, umplute cu nuci tocate, sau fistic, și îndulcit cu miere sau sirop. Produsele de patiserie sunt apoi coapte la perfecțiunea aurie și servite în porții mici sau diamante, perfecte pentru a-i savura aroma bogată și dulce.

Rădăcinile Baklavalei pot fi urmărite până în Imperiul Otoman, unde a fost considerat un tratament de lux rezervat pentru ocazii speciale, cum ar fi nunți și festivaluri. De-a lungul timpului, rețeta de baklava s-a răspândit în alte părți ale lumii, inclusiv în Grecia, Iran și Armenia, unde fiecare țară a adăugat propria sa întorsătură unică rețetei tradiționale. Astăzi, baklava este un desert popular în multe țări și este savurat de oameni de toate vârstele.

Unul dintre aspectele unice ale baklavei este procesul de preparare complicat și consumator de timp. Aluatul filo trebuie stratificat cu grijă cu amestecul de nuci, iar fiecare strat trebuie periat cu unt topit pentru a asigura o textură fulgioasă. Odată copt aluatul, acesta trebuie apoi udat cu sirop sau miere, ceea ce nu numai că adaugă dulceață, dar ajută și la conservarea aluatului, pentru a nu se usca.

Pe lângă gustul său delicios, baklavaua are și o semnificație culturală bogată. În multe țări din Orientul Mijlociu și din Marea Mediterană, se

obișnuiește să se servească baklava în timpul evenimentelor și festivalurilor importante. De exemplu, în Grecia, este adesea servită în timpul sărbătoririi Paștelui grec-ortodox, în timp ce în Turcia, este un răsfăț obișnuit în timpul sărbătorii musulmane de Eid al-Fitr. Aceste asociații culturale conferă baklavalei o semnificație specială și o fac un răsfăț memorabil și îndrăgit.

În ciuda popularității sale, prepararea baklavalei rămâne un proces tradițional și care necesită forță de muncă, fiind adesea preparată de familii și comunități care se adună pentru a face loturi mari de produse de patiserie dulce. Acest aspect comun al fabricării baklavei se adaugă la semnificația sa culturală și o face un răsfăț unic și prețuit.

În concluzie, baklavaua este o patiserie dulce și fulgioasă, cu o istorie bogată care se întinde pe secole și în mai multe țări. Procesul său de preparare este complicat și consumă mult timp, dar rezultatul final este un răsfăț delicios, de care se bucură oamenii de toate vârstele.

Semnificația culturală a Baklavei, combinată cu gustul său delicios, îl face un desert prețuit, care va continua să fie savurat pentru generațiile viitoare.

Ingrediente necesare:

- 16 foi de plăcintă
- 400 g miez de nucă măcinat
- 250 g unt

Pentru sirop:

- 600 ml apă
- 500 g zahăr tos
- zeama de la o lamaie mică

Mod de preparare:

1. Punem pe foc apa cu zahărul pentru sirop, aproximativ 15 minute, până se topește tot zahărul. Stingem focul, adăugăm zeama de lămâie și amestecăm. Lăsăm apoi să se răcească;
2. Topim untul la bain-marie. Apoi, ungem o tavă cu niște unt topit și așezăm prima foaie, pe care o ungem și pe ea cu unt. Repetăm procesul până ajungem la opt foi;
3. Punem nuca măcinată peste ultimul strat și presăm. Așezăm celelalte opt foi, întocmai ca la pasul 2;
4. Tăiem baclava în cubulețe;
5. Punem tava în cuptor, preîncălzit la 180° C, pe a doua treaptă. O lăsăm aproximativ 25 de minute;
6. Scoatem tava din cuptor și turnăm siropul peste baclava;
7. Lăsăm prăjitura să se răcească.

Afetelor Ștefan, clasa a VIII-a A

Divertismen

și cultură

BTS

BTS este o trupă din Coreea de Sud și are ca membri șapte băieți: Jin, Suga, J-hope, RM, Jimin, V și Jungkook.

Aceștia și-au realizat debutul muzical pe 13 iunie 2013 cu albumul „2 cool 4 skool” și melodia principală „No More Dream”.

Au 22 de albume sub numele lor, plus alte numeroase single-uri, melodii solo și colaborări cu alți artiști cunoscuți. Coldplay, Halsey, Steve Aoki și Nicki Minaj reprezintă doar câțiva dintre aceștia. De asemenea, au 6 videoclipuri care au depășit 1 miliard de vizualizări pe Youtube: DNA, Boy With Luv, Dynamite, Mic Drop, Fake Love și IDOL.

Până la momentul actual, BTS au câștigat global un total de 486 de premii, astfel aflându-se pe locul 4 în clasamentul celor mai premiați artiști din toate timpurile.

Unul dintre cele mai importante este Ordinul de Merit Cultural, acordat în anul 2018 de către președintele țării pentru servicii remarcabile în domeniul artei, cu scopul promovării și dezvoltării culturii naționale. Într-adevăr, aceștia au contribuit la economia Coreei de Sud până în prezent cu uriașa sumă de aproximativ 30 miliarde de dolari, ajungând în aceeași ligă cu nume mari precum Samsung și

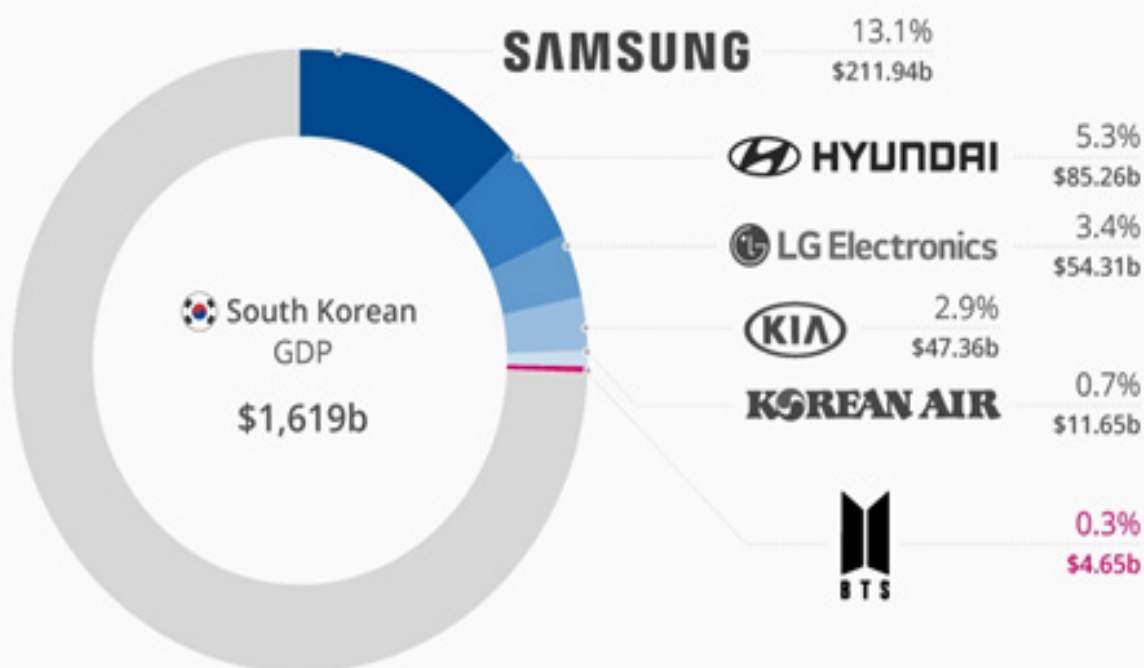
Ordinul de Merit Cultural,
fotografiat de Jimin

Statistică din 2018 a mărcilor/companiilor majore ce contribuie la economia Coreei de Sud

How Much Money Does BTS Make for South Korea?

Revenue of selected companies/entities as a percentage of South Korean GDP

© StatistaCharts

2018 figures

Sources: Fortune 500, Korean Airlines, World Bank, Hollywood Reporter

statista

BTS la Premiile Academiei Muzicale Grammy din 2022 (de la stânga la dreapta: V, Suga, Jin, Jungkook, RM, Jimin, J-hope)

Mesaje din spatele melodiilor și filantropie

De la debutul lor și până acum, BTS au acumulat milioane de fani care îi susțin și apreciază. Unul dintre motivele principale sunt, per total, mesajele variate regăsite în piesele lor, cu teme care ating: sănătatea mintală, așteptările ridicate ale societății asupra tinerilor, acceptarea și iubirea de sine, pierderea unei persoane dragi, presiunea de a avea un scop în viață și multe altele. Nu se poate spune că au un anumit gen muzical, ci mai degrabă pe al lor personal, deoarece experimentează constant cu sunete noi. Lucrările lor ocazional includ referințe la literatură și concepte psihologice. Un exemplu îl constituie albumul *Map Of The Soul: 7*, numele și tematica unor melodii fiind inspirate de cartea lui Murray Stein „Jung's Map Of The Soul”.

Un alt motiv important este reprezentat de gesturile filantropice ale băieților. Pe parcursul anilor aceștia au făcut nenumărate donații către cauze diferite, de la copii suferind de cancer sau alte boli grave și oameni neangajați în perioada coronavirusului, la crime împotriva oamenilor de culoare din Statele Unite și pagube provocate de inundații, astfel împlinind dorința de a utiliza platforma lor într-o manieră pozitivă. Pe 1 noiembrie 2017, au lansat campania LOVE MYSELF, în parteneriat cu UNICEF, care este în vigoare și astăzi, menită să ajute la apărarea copiilor împotriva violenței.

Inspirați de gesturile mărinimoase ale trupei, în onoarea zilei de naștere a unuia dintre ei, fanii organizează anual acte caritabile. În 2022, comunitatea din România a scos copii orfani la filme, piese de teatru și le-a donat mâncare, haine și jucării, punându-le un zâmbet autentic pe față.

Elemente din imaginea din dreapta, Modelul lui Jung al Psihicului, pot fi regăsite în lista melodiilor albumului de jos, mai exact piesele 01, 06 și 19

Figure 3: Jung's Model of the Psyche.

BTS la cel
mai recent
discurs
în cadrul
UNICEF
(2021)

BTS la
primul
discurs
în cadrul
UNICEF
(2018)

A Brand New Day

BTS & Zara Larsson

BTS WORLD

Colecția
personală
de albume
(2019-
2023)

BTS: din perspectiva unui fan

De la stabilitatea vocală la calitatea executării coregrafiei pe scenă, adăugând și motivele menționate anterior, nu este de mirare faptul că trupa a umplut nopți la rând stadioane precum faimoasele Wembley, Rose Bowl, SoFi și Seoul Olympic. Din nefericire, nu am avut ocazia să trăiesc acea senzație euforică, însă, am avut oportunitatea minunată să îi descopăr și să observ prietenia și munca din spatele scenei.

Povestea mea a început în vara anului 2019, pe 25 iunie. Verișoara mea era un fan înfocat, iar atunci când am vizitat-o prima dată după ceva timp, a devenit prioritatea sa de a mă transforma și pe mine într-unul. Au urmat ore de vorbit nonstop despre ei, apoi mi-a arătat și câteva melodii - Save Me, DNA, Fire și Not Today. Mereu am fost o persoană deschisă la minte, iar cumva simțeam că în viața mea lipsește ceva (mai bine zis, cineva). Astfel, vara aceea a fost plină de încercări în a le învăța numele și fețele, melodii captivante și filmulețe cu faze amuzante sau din concerte. În octombrie, am primit primul meu album BTS, drept cadou de ziua mea, am fost în al nouălea cer! Aproape 4 ani mai târziu, după multe râsete, lacrimi, plânsete și zâmbete, pot spune atât cu mândrie, cât și conștiință de sine că îmi mai lipsesc doar 3 albume pentru a avea colecția completă, dețin multe postere, DVD-uri, dar și momente prețioase care mi-au adus bucurie și mi-au modelat primii ani ai adolescenței. Nu aș fi putut alege artiști mai sinceri, talentați, generoși și amuzanți pe care să îi am modele în viață.

Anul acesta se împlinește un deceniu de când sunt împreună ca grup, iar deseori, băieții pot fi auziți numindu-se o familie. Întocmai, felul în care se încurajează, ajută și consolează reciproc nu poate fi vreodată falsificat, iar toate aceste fapte îi fac demni de admirația și respectul primit.

Blidaru Bianca, clasa a VIII-a A

Scarlett Johansson

Scarlett Johansson este o actriță americană care s-a născut în Manhattan, New York City pe data de 22 noiembrie 1984. Tatăl ei, Krasten Olaf Johansson, este un arhitect din Danemarca, iar mama ei, Melanie Sloan, a lucrat ca producător în New York. Actrița are un frate mai mare, Adrian, un frate geamăn, Hunter, un frate vitreg, Christian și o soră mai mare, Vanessa, care este și ea actriță. Scarlett Johansson are doi copii, unul cu jurnalistul Romain Duriac, cu care a fost căsătorită între anii 2014-2017, tatăl unuia dintre copii fiind comedianțul Colin Jost, căsătoriți până la acest moment, începând din anul 2020.

La vârsta de doar nouă ani, ea a jucat în filmul *North*, după aceea a jucat roluri minore în mai multe filme. Filmul din 1988 „*The horse whisperer*”, în care a jucat cu Robert Redford, a făcut-o celebră.

În anul 2003, la vârsta de 19 ani, ea a câștigat premiul BAFTA pentru cea mai bună actriță într-un rol principal, cel din „*Lost in translation*”, devenind cea mai tânără actriță care a câștigat acest premiu și a fost nominalizată la „Premiul Globul de Aur” pentru cea mai bună actriță. În 2010, a jucat în *broadway*-ul „*A View from the Bridge*”, a câștigat Premiul „Tony” pentru cea mai bună actriță prezentată într-o piesă și Premiul „Theatre World” pentru cel mai remarcabil spectacol de debut pe scenă. Pentru filmul „*Her*” a câștigat două premii

Alianța Femeilor Jurnaliste de Film, un premiu Societatea criticilor de film din Detroit, Festivalul de film de la Roma, Premiile Saturn, Societatea criticilor de film din Seattle. A câștigat Premii „MTV Movie & TV” pentru filmele *Black Widow* și *The Avengers*, Premiile „People’s Choice” pentru „*Avengers: Infinity War*” și două premii „Teen Choice” pentru „*Avengers: Infinity War*” și „*Avengers: Endgame*”.

În 2006, Scarlett Johansson, a început un proiect paralel cu actoria în domeniul muzicii, prin a interpreta melodia „*Summertime*” pentru o colecție de cântece nonprofit, înregistrate de actori de la Hollywood, colecție intitulată „*Unexpected Dreams - Songs from the Stars*”. În aprilie 2007, actriță de la Hollywood a cântat împreună cu trupa scoțiană „*The Jesus and Mary Chain*” în cadrul festivalului de muzică american „*Coachella*” din Indio, California.

În luna mai, 2008, a lansat albumul ei de debut „*Anywhere I Lay My Head*” care cuprinde o melodie originală și zece melodii interpretate ale lui Tom Waits, David Bowie, trupa Yeah Yeah Yeahs și Celebrations. Albumul a primit recenzii mixte.

În anul 2009, a lansat un nou album muzical, de această dată în colaborare cu compozitorul Pete Yorn, albumul fiind denumit „*Break-up*” a fost inspirat de duetele lui Serge Gainsbourg și Brigitte Bardot. De menționat este faptul că între 2010-2012, actri-

ța a înregistrat câteva melodii care au făcut parte din coloana sonoră a două documentare.

La vârsta de 30 de ani, în februarie 2015, Scarlett Johansson a înființat trupa The Singles alături de Este Haim, Holly Miranda, Kendra Morris și Julia Haltigan.

Scarlett, în 2006, a apărut în „Forbes' Celebrity 100”, mai apoi și în anii 2014, 2015, 2018 și 2019. În 2021 a apărut în Time 100 și a apărut în lista anuală Time a celor mai influenți 100 de oameni din lume. În mai 2012 a primit o stea pe Hollywood Walk of Fame. Între anii 2014 și 2016, ea a apărut în lista anuală Forbes a celor mai bine plătite actrițe.

Actrița a apărut în campanii publicitare pentru Louis Vuitton, L'Oréal, Calvin Klein, Dolce & Cabbana și reprezintă brandul spaniol Mango din 2009.

Nainer Ilinca, clasa a VIII-a A

SNAP!

Snap! este o trupă din Frankfurt, Germania, de muzică în stil Eurodance. Marile sale HIT-uri muzicale au fost lansate în anii 90, cunoscutele melodii "Rhythm is a Dancer", "The Power", "Mary had a Little Boy" și "Woops Up", cu ajutorul lui Turbo B - fost membru. Trupa a fost formată în anul 1989, conținând în prezent următorii membri: Michael Münzing, Luca Antilotti, Penny Ford și Benjamin Lowe; foștii membri Turbo B, Thea Austin, Jakie Harris, Niki Haris, Summer și Loc.

Snap!, de-a lungul anilor a trecut prin multe schimbări ale membrilor.

Primul lor hit a fost lansat în aprilie, 1990, cu numele de "The Power", de rapperul și solista americană - Turbo B și Penny Ford, ajuns pe locul II în Germania și Statele Unite, unde a rămas 5 săptămâni, atingând mari vânzări. Single-ul a ajuns, puțin mai târziu, în clasamente importante, vândut peste tot în UK, iar în SUA a primit discul de platină pentru peste 1.000.000 (un milion) de exemplare vândute. Astfel, datorită faimosului HIT, trupa Snap! a ajuns în Cartea Recordurilor și încă au rămas niște legende pentru mulți adulți care îi ascultau în tinerețe.

Melodii:

- World Power (1990)
- The Madman's Return (1992)
- Welcome to Tomorrow (1994)

Petrescu Sofia, clasa a V-a A

Ariana Grande

Ariana Grande-Butera, cunoscută după numele de Ariana Grande, este născută în data de 26 iunie 1999 (29 ani), în Baca Raton, Florida, SUA.

Are un frate pe nume Frankie Grande care este dansator și a colaborat cu Nickelodeon pentru cunoscutul serial „Puștiul Pericol”.

Cântăreața s-a căsătorit cu Dalton Gomez (agent imobiliar) din 15 mai 2021.

Ariana este cântăreață și actriță.

La fel ca și fratele ei, a colaborat cu Nickelodeon pentru cunoscutul serial „Puștiul Pericol” și nu numai. Dintre celelalte proiecte ale ei, amintim seriile „iCarly”, „Victorious” și „Sam and Cat”. În toate acestea, Ariana a jucat-o pe Cat Valentine.

Cântăreața a făcut cursurile la „Pine Crest north school” și la „Broward Preparatory school”.

Actrița are voce de soprană și cântă la pian.

Și-a început cariera de actorie în 2008, iar pe cea de cântăreață în 2011.

Cu ajutorul vocii sale și a casei ei de discuri „Republic Records” a câștigat și multe premii, spre exemplu: „premiile american music”, „Premiile muzicale billboard”, „Nickelodeon kids choice award”, „Premiile Grammy”, „Honorary citizen of Manchester”.

Nicolae Ernest, clasa a V-a A

COLȚUL GLUMELOR

- Nu vă supărați, caut gara.
- Nu mă supăr, căutați-o!

Alinuțo, știi bancul cu albina?
- Nu.
- Roiul!

- Bulă la școală... Se scarpină în cap... În-vățătoarea îl întreabă:
- Bula, ai păduchi? De te scarpini în cap!?
 - Da, doamna învățătoare, am avut unul, dar a murit!
 - Și atunci de ce te scarpini în cap?!
 - Păi au venit neamurile la înmormântare.

culese de Andone Alexandru, clasa a VI-a B

ȘTIATI CĂ...

- * ...Nilul este cel mai lung fluviu din lume (6758 km), fiind cu 318km mai lung decât Amazonul (6440 km), situat pe locul al doilea?
- * ...Dunărea străbate 10 țări (Germania, Austria, Slovacia, Ungaria, Croația, Serbia, România, Bulgaria, Republica Moldova și Ucraina) și 4 capitale (Viena, Bratislava, Budapesta și Belgrad)?
- * ...Fluviul Galben are această culoare datorită cantităților mari de aluviuni pe care le transportă (35 kg/m³)?
- * ...În Thailanda, fiecare om trebuie să devină călugăr pentru o perioadă de 3 luni, înainte de a împlini vârsta de 20 de ani, dar cei mai mulți rămân doar 1-2 zile?
- * ...Nigeria are cea mai mare populație dintre țările africane (112 milioane de locuitori)?
- * ...Albert Einstein ar fi putut fi al doilea președinte al statului Israel (primul președinte a fost profesor de chimie), bucurându-se de o imensă popularitate în rândul evreilor? Acesta a refuzat marea onoare, preferând să se ocupe în continuare de cercetare.
- * ...În Afganistan se află cea mai mare statuie sculptată în piatră a lui Buddha, având o vechime de peste 2000 de ani?

culese de Andone Alexandru, clasa a VI-a B

Creații
literare
proprii

Ways

- Early

- Paul

- John Mark

Dated Chapel

Școala

Școala este minunată,
O poveste fermecată,
Când un profesor dictează,
Și altul ne desenează.

Pentru-a rezolva o problemă,
Copiii au nevoie de o schemă
După care să se ia,
Atunci când fac operația.

Dacă obosești în oră,
Ai nevoie de-o pauză majoră.
Doar schema ți-o mai face,
Până ea, pe loc îți place.

La română e mai greu,
Nu reușești să-nveți mereu:
Părți de vorbire, de propoziție,
Of, cine le mai știe?

Dar așa e școala:
Grea, ușoară, cum o fi,
De-om obosi,
Ne-ajută să vedem morala!

Mihai Teodora, clasa a VI-a C

Ce-i copilăria oare?

Ce-i copilăria oare?
Pentru mine-i întâmplare
Și poveste și răsfăț
Este joacă și-nvățare
E iubire și candoare.
Sunt bunicii și părinții,
Strânși în jurul meu cu drag,
Să ocrotească micul om,
Mare om să ajungă-n viață.

Seyedin Artin, clasa a VIII-a A

Dulce copilărie

Pe când o simplă zi era precum una magică pentru noi,
Pe când zilnic coloram cu zecile de foi,
Ne bucurăm chiar și de splendidul amurg al soarelui seara
Atunci descoperisem cu adevărat comoara.
Mirosul prăjiturilor bunicii, în pragul sărbătorilor,
Adierea de vânt și mireasma florilor
Încă nu conștientizăm cât sunt de fericită
De familie și prieteni, admirată și iubită.
La o vârstă fragedă, când te simți derutat
Apare în viața ta un prieten, îndelung căutat.
Este alături de tine și te susține,
Și cel care în viitor va fi alături de tine - și la rău, dar și
la bine.
Citind, a noțiunii timp pierdeam
Iar în cărțile cu prinți și nimfe, cu gândul mă cufundam
Prin imaginație, puteam trăi viața unei zâne
Mai apoi, întorcându-mă la zilele mele cele bune.
La revederea cu prietenii care îmi făceau copilăria frumoasă
Când vara nu exista zi să stau în casă.
Zâmbetul pe chip îmi revenea,
Descopeream în fiecare zi de unde fericirea provenea.

Porojan Alessia, clasa a VIII-a A

Discuția din bucătărie

Era seară, tocmai ce mă întorsesem dintr-o excursie lungă și epuizantă. Tot drumul m-am gândit că ar fi foarte plăcut când ajung acasă; să intru în bucătărie și, împreună cu mama și poate chiar și bunica, să pot învăța să îmi dezvolt abilitățile culinare, așa cum am văzut la bucătarii din marile restaurante. În această excursie, am fost foarte impresionat de cum bucătarii ne pregăteau mâncare în fiecare zi. Am văzut că puneau foarte multă pasiune când ne pregăteau chiar și o gustare. Cum am intrat în casă; mama mă aștepta cu brațele deschise, nerăbdătoare fiind să afle cum m-am simțit în excursie. I-am spus că cel mai mult mi-a plăcut să văd cum bucătarii ne pregăteau delicatese și i-am spus că aș vrea să gătesc un preparat alături de ea.

- Foarte bine! zise mama.

- În seara aceasta, vom pregăti împreună paste de orez cu legume asortate.

Și uite așa, am început să pregătim cina. Eu am încercat să pregătesc legumele. Am curățat patru morcovi, am feliat câțiva ardei Kapia, ceva țelină și brocoli. Până aici totul a fost plăcut și distractiv. Însă, când am ajuns la ceapă, totul s-a schimbat. Prima ceapă am rezistat fără să îmi curgă lacrimile, dar la a doua, am abandonat bucătăria, plângând. Și, când mă gândesc ce ușor era acest lucru pentru bucătari!

M-am spălat pe ochi și m-am retras pentru câteva minute să îmi treacă usturimea de la ceapă. Dar, obosit fiind, am adormit cu gândul cum să prepar cina cu mama. Dar acum, în visul meu, lucrurile erau mai interesante. Și, dacă mă gândesc la ceapa care m-a făcut să mă retrag din bucătărie, acum era chiar inofensivă, ba chiar prietenoasă.

Acum totul primise viață. Morcovii o certau pe năzdrăvana ceapă că este neprietenoasă cu ceilalți, brocoli și boabele de mazăre se întrebau de ce ardeiul Kapia nu este verde ca și ele și de ce este roșu, iar dovlecelul și vânăta făceau un concurs să vadă cine este cea mai înaltă legumă din bucătărie. Ciupercuțele pufoase se amuzeau de pe marginea blatului de bucătărie. Bobul de fasole chair dacă se simți un copil mic, le-a spus celorlalți că cel mai bine ar fi să fim împreună. S-au străduit să se țină de mână, ardeiul cu bobul de mazăre, fasolea cu ceapa, dovlecelul cu vânăta și brocoliul cu morcovii. Totul părea ca într-o horă, fără ritm și muzică. De pe margine, priveau nedumerite ciupercuțele.

- Lipsește ceva! exclamă una dintre ciuperci.

- Să vină prietenul piper și prietena sare!

Imediat a sosit și grăsuțul ulei de floarea-soarelui. Apoi, cu toții s-au trezit într-un castron mare, dirijați de două furculițe. De pe alte farfurii,

zâmbeau către ei pastele firave de orez, iar ouăle stăteau întinse pe platou, crezându-se la plajă. Și după acest spectacol al ingredientelor, am auzit vocea mamei, care mă poftea la masă.

Păun Ștefan, clasa a V-a A

Fraternitate

Atunci când se curg puhoaie
De-ale lumilor războaie,
Când afară numai plouă
Pe fundal de lună nouă.

Iarna grea ia și arată
Lumea crudă, disperată,
Murind de foame și de frig
În calea vântului aprig.

Prin vălul negru de durere
Uite! Îți iese în vedere
Glob de sticlă strălucind,
Egoismul năucind.

Salvezi colegi, dar și dușmani
Toți fiind la fel: sărmani.
La ananghie noi duși
De suferință conduși.

Bucuriile trec și vin,
Ca stele-n cerul de venin.
Însă, având frații de sânge
Lumea parcă nu mai plânge.

Bunătate și candoare,
Ele-s cele de valoare
Trăind în intensitate.
Asta e fraternitate!

Dinu Cristina, clasa a VIII-a A

Joaca în zăpadă

Se făcuse seară. Cati se uita mirată pe fereastră. Nu-i venea a-și crede ochilor: erau primii fulgi pe care îi vedea în viața ei. Unul mare și pufos se lipi brusc de fereastră.

Cati se sperie așa de rău, încât căzu pe podeaua rece și tare. Auzind o scurtă bubuitură în dormitor, părinții fetei veniră în fugă să vadă ce s-a întâmplat.

Fetița nu pățise nimic. Era puțin speriată și uimită că nu a pățit nimic.

A doua zi dimineață, în afara casei totul era neted și pufos. Peste tot era zăpadă înaltă, de cel puțin un metru. Toate casele fuseseră parcă zugrăvite de spectaculoșii fulgi albi de nea.

După ce a mâncat micul dejun, micuța Cati s-a îmbrăcat cu o geacă foarte groasă și moale pentru a se juca afară, în zăpada asemănătoare cu un covor gros și alb.

Afară era un aer foarte rece. Fetița, vioaie și jucăușă, nu se lăsă intimidată de frigul pătrunzător. Pentru a înainta prin muntele uriaș de zăpadă, micuța Cati fu nevoită a înota prin nea.

În zece minute, reuși să iasă din curtea înghițită de omătul greu. În alte douăzeci, părăsi cartierul, iar după încă treizeci, urcă pe dealul din partea de est a orașelului congelat.

Pe deal, erau zeci de copii care se jucau de-a v-ați ascunselea în zăpadă și după copaci. Cati începu a se juca împreună cu prietenii săi. Copiii aruncau bulgări, făceau armate de oameni și castele de zăpadă și imprimau îngeri imenși în omătul proaspăt. Cu toții se distrau.

În timp ce copiii țipau și se jucau, se auzi un sunet ciudat care venea dinspre un pâlț de arbori bătrâni și îndoiți. Câțiva copii, inclusiv Cati, au decis să vadă ce se auzea, așa că au pornit-o spre copaci.

Căutând peste tot, găsiră un purcel mic și înghețat. Era micuț, nu părea să fie încă adult. Un băiat mai înalt îl recunoscu ca fiind al fermierului Bogdan, cel mai mare crescător de animale din oraș.

Vrând să ducă purcelul acasă, copiii au decis să improvizeze o sanie din câteva lemne mai lungi și solide. După ce terminară sania, Cati, împreună cu o altă fetiță, au împins purcelușul pe săniuță. Atunci când a fost așezat pasagerul roz și greu, au început să tragă sania.

Coborând dealul, copiii cântau colinde precum "Moș Crăciun cu plete dalbe", "Steaua sus răsare" și "Domn, domn, să-nălțăm".

Atunci când ajunseseră la fermier acasă, se întunecase de-a binelea. Cu toții erau obosiți și înfrigurați. Fermierul, văzându-i, se întrebă de ce veniseră așa de mulți copii la el, la fermă. Aceștia începură să-i explice, care mai de

care mai mândri de ce se întâmplase.

După ce auzi povestea, fermierul se veseli pe loc, când văzu purcelușul nevătămat. Le explică cum purcelușul "Albert" 'dispăruse cu o zi înainte să ningă.

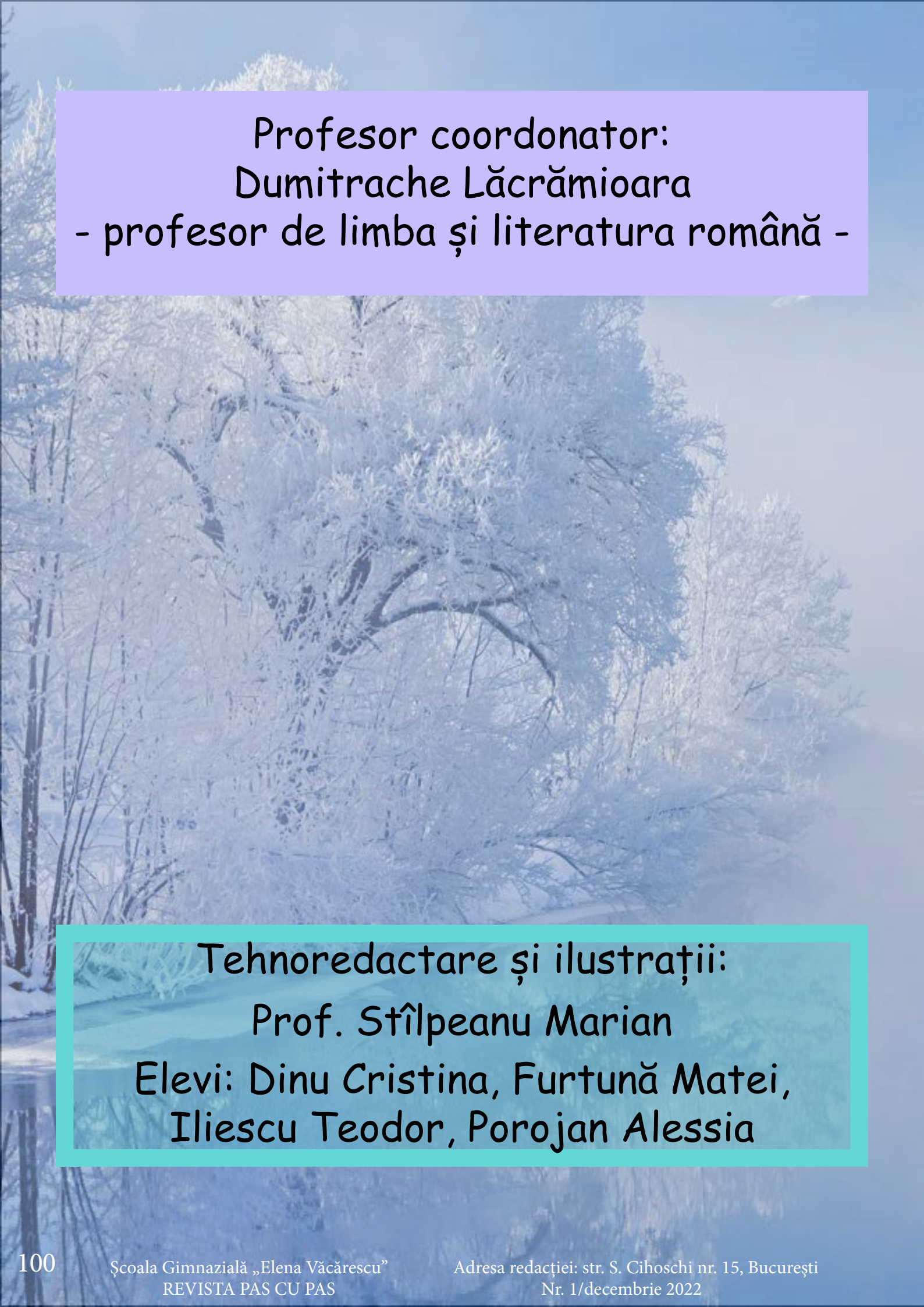
Copiii au râs de cele întâmplate și de faptul că numele purcelului era Albert.

A fost o zi foarte amuzantă și neobișnuită pentru Cati!

Zăpada devenise un lucru special pentru ea.

Muntean Cristian, clasa a V-a A

Profesor coordonator:
Dumitrache Lăcrămioara
- profesor de limba și literatura română -

Tehnoredactare și ilustrații:
Prof. Stîlpeanu Marian
Elevi: Dinu Cristina, Furtună Matei,
Iliescu Teodor, Porojan Alessia

Colectiv de redacție

Profesori:

Andone Cristinel
Bălăcescu-Panciu Andreea
Dan Alina
Dumitrache Lăcrămioara
Florescu Oroles
Ivan Petra
Marcu Alina
Milea Luiza
Mladenovici Mihaela
Onuțu Constantin
Popescu Laura
Potorac Silvia
Predoi Cătălina
Răducanu Florentina
Văcaru Violeta
Vlaicu Roxana
Vodiță Daniela

Elevi:

Afetelor Ștefan
Akach Maria
Andone Alexandru
Blidaru Bianca
Chiță Teodor
Dinu Cristina
Furtună Matei
Malin Anastasia
Mark Elizabeth
Mihai Teodora
Muntean Cristian
Nagy Martin
Nainer Ilinca
Nicolae Ernest
Oneață Maria
Păun Ștefan
Petrescu Sofia

Pîrnacu Iuliana
Popa Iarina
Porojan Alessia
Seyedin Artin
Stuparu Andrei
Tănase Ilinca
Vochiță Maria

Corectură:

prof. Dumitrache Lăcrămioara

Școala Gimnazială „Elena Văcărescu”

